

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Makedonije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan 29. novembra 2011. godine u Beogradu, u originalu na srpskom i makedonskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalnu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R
IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE MAKEDONIJE O
PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Republika Srbija i Republika Makedonija (u daljem tekstu: države ugovornice),

u želji za razvijanjem saradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima,

u cilju efikasnijeg ostvarivanja prava i interesa svojih država i državljana,

i unapređenja sveukupnih odnosa i saradnje između dve države, dogovorile su se sledeće:

Deo prvi
OPŠTE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1.

(1) Države ugovornice će, na zahtev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim i krivičnim stvarima pod uslovima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod „građanskim stvarima” u smislu ovog ugovora podrazumevaju se predmeti koji se odnose na statusne, porodične, radne, privredne, imovinsko-pravne i druge odnose fizičkih i pravnih lica.

(3) Pod „krivičnim stvarima” u smislu ovog ugovora podrazumevaju se predmeti koji se odnose na krivična dela, privredne prestupe i prekršaje.

(4) Pravnu pomoć pružaju sudovi i drugi organi država ugovornica koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. (1) do (3) ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima
i drugim organima

Član 2.

(1) Državljeni jedne države ugovornice uživaju na teritoriji druge države ugovornice istu pravnu zaštitu svojih ličnih i imovinskih prava kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriji druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim organima. Pred ovim organima oni mogu da zastupaju svoje interese, podnose zahteve i preduzimaju radnje pod istim uslovima kao i njeni sopstveni državljani.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana primenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sedište.

Obim pravne pomoći

Član 3.

Pravna pomoć u smislu ovog ugovora obuhvata dostavljanje pismena, obaveštenja, predaju predmeta, kao i preduzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svedoka, veštaka i drugih lica, zaplena, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, pretresanje, uviđaj, veštačenje i dr.), primenu određenih mera (kontrolisane isporuke, angažovanje lica sa prikrivenim identitetom i dr.), priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka i ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja.

Način komuniciranja

Član 4.

(1) Radi pružanja pravne pomoći prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.

(2) Kod opštih vidova pružanja pravne pomoći koji se odnose na uručivanje i dostavljanje određenih akata, dokumenata i obaveštenja, kao i izvođenje određenih procesnih radnji (saslušanje stranaka, svedoka, uzimanje nasledničkih izjava i dr.), sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica komuniciraju neposredno.

(3) Odredbe stava (1) ovog člana ne isključuju komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz st. (2) i (4) ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primerak zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 5.

(1) Zahtev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugi nadležni organ države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljem tekstu: država molilja) i upućuje je nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljem tekstu: zamoljena država).

Sadržina zamolnice

Član 6.

(1) Zamolnica za pravnu pomoć (u daljem tekstu: zamolnica), ako ovim ugovorom drugačije nije određeno, sadrži:

- 1) naziv organa države molilje od koga potiče zamolnica;
- 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ukoliko nije poznat njegov tačan naziv, oznaku „nadležni organ”, uz naziv zamoljene države;
- 3) ime i prezime, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;

- 4) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;
- 5) oznaku spisa i opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i pravnu kvalifikaciju učinjenog dela;
- 6) predmet zamolnice, a po potrebi i pitanja koja se imaju postaviti licu čije se saslušanje traži;
- 7) naziv akta i adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdeveni pečatom suda ili organa od koga potiču.

(3) Zamoljena država može tražiti dodatna obaveštenja i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 7.

(1) Zamolnica za pravnu pomoć iz člana 6. ovog ugovora i akti koje treba dostaviti uz zamolnicu, shodno odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na jeziku države molilje. Prevod na jezik zamoljene države, nije potrebno prilagati.

(2) Odgovori na zamolnice sa priložima (zapisnici, sudske odluke i dr.), dostavljaju se na jeziku zamoljene države.

(3) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi, dostavljaju se na jeziku države molilje i uz njih je potrebno priložiti i prevod na jezik zamoljene države.

(4) Ako prevod, u slučaju iz stava (3) ovog člana, nije priložen, uručenje će se izvršiti samo ako primalac dobrovoljno primi akt.

Način pružanja pravne pomoći

Član 8.

(1) Postupanje po zamolnicama vrši se po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, zamoljeni organ će, na zahtev suda ili drugog organa od koga potiče zamolnica, moći da postupi na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa pravnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 9.

(1) Ako sud ili drugi nadležni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu na teritoriji zamoljene države i o tome će obavestiti organ države molilje.

(2) Zamoljeni organ će preduzeti sve potrebne mere za utvrđivanje prave adrese, ako se lice kome treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Član 10.

Zamoljeni organ obavestiće organ države molilje o postupanju po zamolnici, a ako zamoljeni organ nije mogao da udovolji zamolnici, odmah će o tome obavestiti

organ države molilje i vratiće dostavljena akta, uz navođenje razloga zbog kojih nije mogao postupiti po zamolnici.

Dostavljanje akata

Član 11.

(1) Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi mora biti naznačeno mesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drukčiji način dostavljanja.

(2) Države ugovornice mogu svojim državljanima da dostavljaju akte i da od njih uzimaju izjave preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavnika, bez upotrebe prinudnih mera.

Odbijanje pravne pomoći

Član 12.

(1) Zamoljena država će odbiti pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uslovi za pružanje pojedinih vidova pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti pružanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnici ugrozilo njen suverenitet ili bezbednost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi pružanja pravne pomoći

Član 13.

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, osim nagrade za izvršeno veštačenje i druge troškove nastale povodom veštačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi kao svedoka na teritoriju države molilje.

(3) Veštačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove veštačenja snosi stranka.

(4) Svedoku ili veštaku, koji se odazove pozivu suda države molilje, pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava (4) ovog člana, a na njihov zahtev daće im se predujam za pokriće troškova.

Zaštita svedoka i veštaka

Član 14.

(1) Svedok ili veštak koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje, na osnovu poziva koji mu je dostavljen od sudskog organa zamoljene države, ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog dela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za delo koje je počinio pre nego što je napustio teritoriju države molilje, niti upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava (1) ne primenjuje se ako svedok ili veštak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je

saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno ili se u nju dobrovoljno vrati pošto je napustio. U ovaj rok ne uračunava se vreme u kome svedok ili veštak iz objektivnih razloga nije mogao da napusti teritoriju države molilje.

Obaveštenje o propisima

Član 15.

Države ugovornice će na zahtev, jedna drugu obveštavati o propisima koji su na snazi ili su bili na snazi na njenoj teritoriji i po potrebi dostavljati tekstove tih propisa, kao i objašnjenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet ovog ugovora.

Deo drugi

PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

1. Postupanje po zamolnicama u građanskim stvarima

Član 16.

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršiće ih što je moguće pre i primeniti po potrebi iste prinudne mere kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudne mere neće se primenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica biće, na svoj zahtev, blagovremeno obavešten o vremenu i mestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresovana strana mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obaveštenje neposredno.

Član 17.

(1) Države ugovornice pružaće jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtev iz stava (1) ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

2. Oslobođenje od davanja obezbeđenja parničnih troškova i oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka

Član 18.

(1) Od državljana jedne države ugovornice koji istupaju kao tužioci ili umešači u postupku pred sudom druge države ugovornice, ne može se zahtevati polaganje obezbeđenja parničnih troškova (aktorska kaucija) zbog toga što su stranci ili što nemaju prebivalište ili boravište na teritoriji države ugovornice kojoj pripada sud.

(2) Predujam troškova postupka koje snosi stranka može se zahtevati od državljana druge države ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana shodno se primenjuju i na pravna lica.

Član 19.

(1) Državljeni jedne države ugovornice kada se pojavljuju pred sudovima druge države ugovornice uživaju oslobođenje od plaćanja sudskih taksi i troškova, kao i besplatnu pravnu pomoć u toku postupka pod istim uslovima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Molbu u smislu stava (1) ovog člana stranka može podneti neposredno nadležnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čija je stranka državljanin, dostaviće molbu nadležnom sudu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

Član 20.

(1) Uverenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaje oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka iz člana 19. ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uverenje može izdati nadležno diplomatsko - konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin na teritoriji treće države.

(3) Sud koji odlučuje o zahtevu za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja troškova sudskog postupka iz člana 19. ovog ugovora može, po potrebi, tražiti dodatna obaveštenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

3. Isprave

Oslobođenje od legalizacije

Član 21.

(1) Javne isprave koje je u propisanom obliku sastavio ili izdao sud, javni beležnik, izvršitelj ili drugi nadležni organ jedne države ugovornice i koje su snabdevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje overavati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja overa privatnih isprava ako ih je overio sud, javni beležnik, izvršitelj ili drugi nadležni organ.

(2) Odredba stava (1) ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 22.

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 23.

(1) Države ugovornice dostavljaju jedna drugoj izvode iz matičnih knjiga kao i pravnosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Isprave i sudske odluke iz stava (1) ovog člana dostavljaju se bez taksa i troškova, nadležnom organu druge države ugovornice.

(3) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljaju se odmah, a ostali izvodi krajem svakog tromesečja.

Postupak za priznanje i izvršenje

Član 24.

Postupak za priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka sprovodi se u skladu sa domaćim zakonodavstvom država ugovornica.

Deo treći

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

1. Opšti vidovi pravne pomoći

Član 25.

(1) Države ugovornice, u skladu sa ovim ugovorom, pružaju jedna drugoj pravnu pomoć u krivičnim stvarima u najširem mogućem obimu.

(2) Pravna pomoć obuhvata naročito:

1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka, veštaka i drugih lica, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;

2) primenu posebnih mera kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, sklapanje simulovanih pravnih poslova, prikrivene radnje, pretraživanje računarskog sistema ili njegovog dela i u njemu sačuvanih podataka, kao i obrada tih podataka;

3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom, dostavljanje podataka bez zamolnice, saslušanje audio i video-konferencijskom vezom, formiranje zajedničkih istražnih timova;

4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja u svojstvu svedoka ili veštaka ili suočenja pred nadležnim organom države molilje.

(3) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primerak ili overeni prepis odluke.

(4) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, država molilja vratiće što pre zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 26.

U pozivu okrivljenom, svedoku, veštaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne sme biti zaprećena prinudna mera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne sme biti izrečena sankcija.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 27.

(1) Ukoliko država ugovornica, koja sprovodi krivični postupak pozove, radi ispitivanja odnosno saslušanja, u svojstvu svedoka ili veštaka lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici, ono može biti privremeno predato državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vrati u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Predaja će se odbiti:

- 1) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;
- 2) ako bi usled predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;
- 3) ako postoje drugi važni razlozi protiv njegove predaje državi molilji.

(4) Predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako treća država treba da preda jednoj od država ugovornica lice lišeno slobode, preko teritorije druge države ugovornice, druga država ugovornica će, pridržavajući se odredaba ovog ugovora, odobriti tranzit lica lišenog slobode, ako ono nije državljanin te države ugovornice.

(6) U slučaju iz stava (1) ovog člana predato lice mora biti u pritvoru na teritoriji države molilje, a u slučaju iz stava (5) ovog člana na teritoriji države zamoljene za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahteva da ono bude pušteno na slobodu.

(7) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vreme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahteva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 14. ovog ugovora.

Zaštita lične slobode

Član 28.

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje da bi krivično odgovoralo za delo koje mu se stavlja na teret, ne sme, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji biti gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način sme oduzeti ili ograničiti sloboda za dela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena pre njegovog odlaska iz države molilje.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegova prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriji države molilje iako je mogao napustiti i ako se nakon napuštanja teritorije države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 29.

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obavestiće je o mestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici, mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći, uz saglasnost nadležnog pravosudnog organa zamoljene države. Ova lica uživaju zaštitu predviđenu u čl.14. i 28. ovog ugovora.

Zajednički istražni timovi

Član 30.

Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih organa država ugovornica, mogu se formirati zajednički istražni timovi.

Obaveštenja iz kaznene evidencije

Član 31.

(1) Države ugovornice obaveštavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice koje su upisane u njenu kaznenu evidenciju. Izvode iz kaznene evidencije države ugovornice dostavljaju svakih šest meseci preko organa iz člana 4. stav (1) ovog ugovora.

(2) Države ugovornice jedna drugu obaveštavaju i o drugim podacima upisanim u kaznenu evidenciju.

(3) Državni organ nadležan za vođenje kaznene evidencije jedne države ugovornice, na neposredni zahtev pravosudnog organa druge države ugovornice, pred kojim se vodi krivični postupak, dostaviće izvod iz kaznene evidencije.

Član 32.

Nadležni pravosudni organi država ugovornica, na molbu, dostavljaju jedni drugima podatke o licima koji su državljanima druge države ugovornice, a koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka bez zamolnice

Član 33.

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice, dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim delima i učiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice shodno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava (1) ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima.

Odlaganje pružanja pravne pomoći

Član 34.

(1) Zamoljena država može da odloži pružanje pravne pomoći iz člana 27. ovog ugovora, ukoliko je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi sa dostavljenom zamolnicom.

(2) Zamoljena država će obavestiti državu molilju o razlozima za odlaganje pružanja pravne pomoći iz stava (1) ovog člana.

Odbijanje pravne pomoći

Član 35.

Države ugovornice odbiće pravnu pomoć:

- 1) ako delo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije krivično delo;
- 2) ako je zamolnica u vezi sa delom koje je, po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

2. Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 36.

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište učinilo krivično delo na teritoriji druge države ugovornice, koje je sudski kažnjivo u obema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je delo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Nadležni organi zamoljene države sprovode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 37.

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

- 1) spisi u izvorniku ili overenom prepisu;
- 2) dokaz o državljanstvu, odnosno prebivalištu, lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;
- 3) izvod odredaba iz krivičnog zakona koje se u toj krivičnoj stvari primenjuju u državi molilji;
- 4) izjave oštećenih.

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje krivičnog gonjenja, odmah će obavestiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Član 38.

Pravosudni organi države molilje privremeno se odriču mera gonjenja za dela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mera se u svakom slučaju odustaje:

- 1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što počinjeno delo nije krivično delo;
- 2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravnosnažno oslobođen;
- 3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarelost.

Član 39.

Zamoljena država ugovornica obaveštava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i radi toga dostavlja pravnosnažnu odluku u izvorniku ili overenom prepisu.

Deo četvrti ZAVRŠNE ODREDBE

Član 40.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 41.

(1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.

(2) Ugovor stupa na snagu danom prijema poslednje note diplomatskim putem kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor pismeno otkazati diplomatskim putem, i u tom slučaju Ugovor prestaje da važi nakon isteka 6 (šest) meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

(4) Stupanjem na snagu ovog ugovora prestaje da važi Ugovor između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, sačinjen u Skoplju 6. jula 2004. godine.

Ovaj ugovor sačinjen je u Beogradu dana 29. novembra 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i makedonskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU MAKEDONIJU

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Makedonije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje ugovora

Između Republike Srbije i Republike Makedonije pravna pomoć je sada regulisana Ugovorom između Srbije i Crne Gore i Republike Makedonije zaključenim 2004. godine.

Između dve države pravna saradnja je veoma intenzivna, kako u građansko-pravnoj, tako i u krivično-pravnoj oblasti. U cilju daljnjeg unapređenja saradnje i imajući u vidu nove vidove međunarodne pravne pomoći, ukazala se potreba da se između dve države zaključi novi ugovor o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.